

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Enchiridion Piarvm Meditationvm In Omnes Dominicas,
Sanctorvm Festa, Christi passionem, & cætera**

Busaeus, Johannes

Mogvntiæ, M. DCVI.

5. De Inferno.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70978)

ta manu, conuersis in eam oculis iudex
 CHRISTVS æternam & irreuocabilem
 proclamabit sententiam. *Discede maledi-*
cte in ignem æternum, Dei faciem nunquã
 visurus, nihil boni vnquam à me habitu-
 rus. Deus bone, quæ desperatio, qui fletus,
 quæ lamenta hic erunt? Tertio, econtra
 cogita quando gaudio exultabit anima,
 cum audiet optatissima verba *Veni benedi-*
cte Patris mei, posside regnum tibi paratum à
constitutione mundi.

*Mass.
25.*

De iudicio vniuersali.

VIDE Meditationem, 26. Dominice
 post Trinitatis, & primã Dominicæ
 Aduentus.

MEDITATIO V.

De Inferno.

ORATIO preparatoria, vt supra, de
 Morte.

PRÆLVDIVM. Imaginare infernum,
 Hh s locum

locum esse tenebrosum, vastū, & profundum sub terra positum instar latissimi putei, pice, sulphure, flamma, fumo, viperis, bufonibus, & serpentibus pleni, in quo nō audiatur præter gemitus, suspiria, maledictiones tortorum, & eorum qui torquentur cum perpetuo planctu, & stridore detentium. II. *Praludium*. Pete gratiam à Deo, ut cordi tuo gravitatem pœnarum, quas dānati sustinēt, imprimat, ut hinc iuveniat ad vitanda peccata.

1. Considera, in infelici hoc loco tria genera pœnarum inueniri, pœnam sensus, pœnam damni, & vermem conscientie. Quod ad sensus pœnam attinet, scias nullum membrum, nullum sensum esse qui non singulari ibi dolore excrucietur, sed dum multitudinem, & gravitatem criminum per illos cōmissorum: oculus impudicus horrendo dæmonum aspectu, aures confusione lamentorum ibi resonantium, nares tetra fœtore: gustus rabida fame siti; tactus ardore & frigore inexplicabilis; memoria præteritarum voluptatum recordatione, & intellectus consideratione bonorum amissorum, & malorum impendentium in omne æuum. 2. considera singulares pœnas, quibus nonnulli puniuntur.

Alia

Alia enim p̄na superbi, alia inuidi, auari, luxuriosi, &c. puniētur, qua in re maxima apparebit Dei sapientia & iustitia exactissime singulorum excessus debite castigantis. Vnde in Apocalypsi in meretricem super aquas sedentem, talis pronunciata est *Apoe.* sententia. *Quantum glorificauit se, & in de-* 18. *letis fuit, tantum date illi tormentum.*

3. Considera p̄nam damni absq; omni comparatione priore maiorem, quæ consistit in visionis Dei & perpetui cum omnibus sanctis consortij priuatione. Et licet omnibus damnatis cōmunis futura sit tamen acerbior erit Christianis omnibus ac imprimis clericis & religiosis, qui maiore occasionem habuerunt ad visionem illam perueniendi. 2. Considera & tertiam p̄nam, nempe conscientiaē vermem, qui cōtinenter rodens nunquam cōsumetur, sed perpetuo scelera commissa exprobrabit. Ah quæ suspiria ab ea erumpent, cum sentiet tā saepe instinctus diuinos, quibus ab hoc vel illo malo retrahebatur, & ad bonum incitabatur, repudiatos? Quid cogitabit, cum ob illos neglectos aduertet se addictam ardoribus sempiternis & intolerandis?

3. Considera, si omnis molestia quantum-

Hh 3 uis

uis brevis, exustio digiti in flamma candelæ modica tibi in tolerabilis nunc videtur, quid facies in igne infernali acerrimo ad quem comparatus noster ignis etiam maximus piæctus videtur? quid in tantocalamitatum & cruciatuum Oceano, quantum nullus mortalium satis animo cõcipere potest? quid dices, vel audito nomine æternitatis? O æternitas, æternitas, quem tui consideratio non mouet ad malam vitam deserendam, is aut fidem non habet, aut si habet, cor non habet. 2. Considera horrèdas blasphemias, in quas ob nunquã finiendas pœnas infelices animæ erumpent, & contra Deum tanquam inimicum, & contra Christum, tanquam iniquum iudicem, & contra sanctos tanquam alteri parti nimium addictos. Deinde execrationes & maledicta, quæ euoment filij in parentes, & parètes in filios, discipuli in præceptores, quod sua indulgentia has flammâs pararint, socij deniq; in socios, quod prauis colloquiis, exemplisque se mutuo seduxerint. Atque hæc tãnto fient cû strepitu & clamore, vt si inter nos tale quid audiretur præ horrore planè vt arentia ligna rigidi staremus.

COLLOQVIO cum Deo meditatio conclud-

eludetur, quo gratiā petemus semper ob oculos habendi pœnas æternas inferni, ut eo facilius peccatis abstinēamus.

MEDITATIO VI.

De cœlesti gloria:

ORATIO præparatoria eadem cum superioribus.

I. *Præludium* Pone tibi ob oculos amœnissimum, altissimum, amplissimumq; locum eo ornatum, qui Cœlo Empyreo inest, ita nominato, quod luce, pulchritudineq; reliquos cœlestes orbis superet.

II. *Præludium.* pete à Deo gratiam, ut intimè gloriam patrię cœlestis intelligas, quo magis exciteris ad seruiendum ipsi in vitæ puritate.

CONSIDERA qualis sit beatorum locus nēpe vastissimus & pulcherrimus, ciuitas nempe immensa, tota ex auro purissimo, cuius mania sint pretiosæ gemmæ & margaritæ, portæ ex smaragdis & saphyris excisæ, viæ argenteæ, & instar chrystalli pellucidæ, vbi nulla nox, nullæ tenebræ, nullus æstus, nullum frigus, sed summa amœnitas, vbi Sol iustitiæ nunquam oritur, nunquam occidit,

Hh 4 sed